

І промчусь нечутно над землею...

Анатолій Клименко

І промчусь нечутно над землею,
по воді пройду, не замочуся.
Всі страхи — пов'язані із нею,
і сльозу в очах її боюся.

Бо сльозу в очах не хочу бачить,
чути серця стукіт полохливий.
Бо для мене це вже може значить,
що мій голос вже тобі не милий.

Що вітри, роздмухані вже мною,
на устах не ляжуть поцілунком.
Що слова, не сказані тобою, —
вже не стануть серцю ніжним трунком.

Бо боюся, що мої світанки —
знов туманом ляжуть над водою.
І чиїсь порожні обіцянки —
по щоках збіжать моїх росою..
07.04.2026